

Allard Budding (1963-2017) schreef in het najaar van 1981 zijn eerste verhaal. **Over Basje (die in de fles woonde)** gaat over een eenzame dichter die tijdens een strandwandeling een fles ziet liggen die een grote aantrekkingskracht op hem heeft. Hij neemt de fles mee naar huis. De fles, waar je niet doorheen kunt kijken, blijkt bewoond te worden door een wonderlijk wezen dat gesprekken begint met de mensenschuwe dichter. Deze is gevoelig voor de kritiek van het wezentje dat zich Basje laat noemen. De schrijfstijl van de dichter bevalt Basje niet. Basje houdt van bloemrijk taalgebruik, terwijl de dichter juist kale zinnen schrijft. De dialogen tussen Basje in de fles en de dichter gaan steeds meer over taalgebruik en de gevoelige dichter voelt zich steeds meer in het nauw gedreven door Basje.

De dichter heeft al vele stijlen beproefd, van Toon Hermans naar Cees Buddingh, en weer terug. Zichzelf verbeteren valt hem zwaar, wat voornamelijk als oorzaak heeft, dat een van zijn eerste gedichten, naar zijn mening, een van zijn beste gedichten is geworden, die hij ooit schreef, namelijk:

*Krom
Krom is niet schuin
krom is niet recht
Krom is een gevecht
tussen schuin en recht*

